

Jek

Posudek vedoucího diplomové práce
(ve smyslu čl. IV odst. 3 vyhlášky děkana FPR č. 30D/2012)

Název práce: Zvláštní orgány obcí
Diplomant/ka: Lenka Rollová
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast

1. Zadání a cíl práce:

Cílem práce bylo „předložit dostatečné argumenty, kterými bych dokázala přesvědčit odbornou veřejnost o mém přesvědčení, že obecní policie je zvláštním orgánem obce, než-li jen orgánem obce. ... Dalším cílem je blíže se seznámit s přestupkovou komisí a s řízením o dopravních přestupcích a pochopit tak zároveň celý průběh řízení“ (str. 4, citováno včetně gramatických chyb).

2. Přístup studenta k řešení zadaného úkolu, původnost a úroveň práce s prameny:

Předložená diplomová práce je zpracována na téma vyhlášené vedoucím práce, které si diplomantka zvolila na základě, dle svých slov, zájmu o obecní zřízení a o obecní samosprávu v ČR vůbec. Nutno zdůraznit – a diplomantka na tuto skutečnost byla upozorněna – že toto téma se snad pro své úzké zaměření a omezenou právní úpravu sice může jevit jako relativně jednoduché, opak je však pravdou. K tomuto tématu je třeba přistoupit s ohledem na širší souvislosti vnitřního organizačního uspořádání obcí jako takových, je třeba vyjít z pojmu „orgán obce“, vypořádat se u něj s adjektivem „zvláštní“ (*a contr.* obecný, základní, povinný?) a charakterizovat platnou právní úpravu nejen co do jejího obsahu, ale samozřejmě také vzhledem k terminologii v ní použité.

Nicméně je nutno konstatovat, že diplomantka téma pojala poněkud odlišně a (bohužel) zřejmě ne příliš šťastně. Práci zahajuje 20 stránkovým pojednáním o orgánech obce, nikoliv však pojmovým vymezením tohoto institutu v obecné rovině, ale rovnou (p)opisem jejich kompetencí dle obecního zřízení. Následující tři strany jsou věnovány „zvláštním orgánům obcí“, opět spíše v rovině jejich právní úpravy v obecním zřízení a některých zvláštních zákonech. Celá druhá polovina práce (str. 25 až 53) je pak věnována podrobnějšímu rozpracování obecní policie a přestupkové komise.

Již na první pohled je zřejmé, že práce zcela postrádá jakékoliv pojmové vymezení zvláštních orgánů obce (což je zarážející zejména z toho důvodu, že diplomantka si za jeden ze svých cílů zvolila vyřešení otázky, zda do této skupiny orgánů patří či naopak nepatří obecní policie). Autorka pouze popisuje všechny orgány obce (a to na úrovni základního výkladu, který ničím nevybočuje z prakticky jakékoliv běžné literární produkce), mezi něž jednoduše a mechanicky řadí i orgány zákonem označené jako „zvláštní“. Prakticky se (alespoň ne systematicky a podrobně) nezabývá důvody, proč zákon toto označení zvolil, jaký účel tyto orgány mají, zda jsou odrazem historického vývoje právní úpravy obecní samosprávy atp., což jsou všechno možnosti, jimiž lze dospět k závěrům, k nimž práce směřovala, resp. směřovat měla.

Autorka se pak úplně stejně detailně věnovala i obecní policii a přestupkové komisi, přičemž je bohužel nutno konstatovat, že jakkoliv tyto orgány samotné nejsou (resp. nemusí být) mimo stanovené téma práce, jejich detailní rozbor – pokud nesměruje k odpovědi na

otázku, zda se jedná nebo nejedná o zvláštní orgány obce a případně v čem – však již mimo téma práce evidentně je. Problém přitom zůstává stále stejný – pokud si v práci pojmově nevymežíme pojem „zvláštní orgán obce“, nelze zkoumat, které orgány do této kategorie patří a z jakého důvodu. Diplomantka se sice na str. 38-39 o takové „zdůvodnění“ snaží, bez předchozího vysvětlení zvláštního orgánu však již z povahy věci nemůže dospět ke kvalifikované a zdůvodnitelné odpovědi.

Kromě několika málo pasáží je text práce spíše popisný, přičemž zpravidla zůstává v rovině základního výkladu o obecních orgánech. Autorka sice používá mnohé odborné zdroje (učebnice správního práva, monografie, komentáře atd.), ani jejich výběr však není zcela bezproblémový. Autorka například čerpá z jediné monografie obecního správního práva, která je navíc 7 let stará. Stejně tak autorka pracuje i s 12 let starou komentářovou literaturou (Matrasová, Šlauf, 2001). Podobně ne úplně šťastnou ruku pak měla při výběru právní úpravy, kdy přinejmenším v jednom případě (nařízení vlády č. 397/1992 Sb.) použila neplatnou právní úpravu. V celé práci je jeden jediný příklad soudní judikatury, který se navíc nijak netýká merita práce samotné.

Z hlediska formálních náležitostí je práce v pořádku a splňuje požadavky kladené na tento typ závěrečných prací.

Autorka tak sice odevzdala práci „pocitivě“ a pečlivě zpracovanou, evidentně na základě prostudování mnoha odborných pramenů, přesto však chybně uchopenou co svého cíle a systematického uspořádání.

3. Přínos práce a aktivita studenta během zpracování:

Ve světle čl. IV odst. 3 vyhlášky děkana FPR č. 30D/2012 jsem pak nucen konstatovat následující. Autorka se mnou coby vedoucím práce svůj text konzultovala jen zcela minimálně, přičemž otázky týkající se metody zpracování, cílů a případných směrů, jimiž by se práce měla ubírat, od ní nezazněly nikdy (a jak stanoví čl. IV odst. 2 zmíněné vyhlášky, není úkolem vedoucího práce určovat její obsah či směr psaní). Práce je především souborem materiálů převzatých z jiných podkladových materiálů, přičemž vlastní přínos autorky se v textu vyskytuje jen zcela výjimečně.

V neposlední řadě také musím pochybovat o tom, že se diplomantce podařilo naplnit stanovené téma. To platí jak ve vztahu k tématu práce jako takovému, tak ve vztahu k cílům, které si sama stanovila. Z toho pak vyplývají i mé pochybnosti o přínosu práce vůbec.

4. Celkové hodnocení práce:

V důsledku výše uvedeného jsem bohužel nucen práci nedoporučit k obhajobě.

5. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Autorka by se měla v prvé řadě vyjádřit k tomuto posudku a výtčům v něm obsaženým a objasnit komisi způsob zpracování své práce.

V Plzni dne 14/04/2013

Podpis autora posudku